COLLEGA'S EN ERVARINGSDESKUNDIGEN GEVEN ANTWOORD OP DILEMMA'S UIT DE PRAKTIJK

Stoppen met autorijden

Een vaste structuur kenmerkt het leven van mijn vader, zeker sinds hij dementie heeft. Het is voor hem van levensbelang zelf de regie te voeren en zijn auto speelt hierin een belangrijke rol. Die gebruikt hij om dagelijks boodschappen te doen, naar het dorp te gaan en mij te bezoeken. Maar de laatste tijd hebben de casemanager en ik steeds meer het idee dat autorijden niet goed meer gaat. Mijn vader wil koste wat het kost blijven rijden, maar wij houden ons hart vast. Stel dat hij iemand aanrijdt? Aan de andere kant: zonder auto zal zijn situatie waarschijnlijk sterk verslechteren omdat dan al zijn houvast verdwijnt. Wat te doen?

Vanuit mijn juridisch perspectief is het essentieel dat eerst goed wordt gekeken hoe het daadwerkelijk gesteld is met dat autorijden. Wellicht valt het mee, zeker als het om de vaste route gaat die hij elke dag rijdt. Pas als de signalen duidelijk zijn, moet er iets gebeuren. Maar wel in overleg en zeker niet zomaar zijn auto afpakken. Dan is er altijd eerst nog een test die je kunt doen bij het CBR.

Brenda Frederiks, hoofddocent gezondheidsrecht

Mij is verteld dat ik niet meer mocht autorijden toen ik de diagnose dementie kreeg en ja, een grote impact op je leven heeft dat zeker... Maar nu heb ik taxivervoer en kom ik ook overal. En vaak helpen de taxichauffeurs zelfs nog om de boodschappen naar binnen te dragen. Zo blijft mijn sociale leven heerlijk en veilig. Dus ik zou proberen uw vader langzaam maar zeker te laten wennen om zijn auto te laten staan en een taxi te nemen. Pas als hij daaraan gewend is, de auto wegdoen.

Suus Joosten, ervaringsdeskundige (heeft Lewy Body Dementie)

Natuurlijk wil uw vader gewoon blijven rijden. Zo'n vaart loopt het niet, zal hij denken. Zo lang hij nog zelf naar het dorp kan wanneer hij wil, valt het

toch best mee met die dementie? Maar daar zit nu juist uw probleem, dat het niet meevalt. De casemanager ziet dit inmiddels ook, alleen uw vader niet. Maar soms moet iets gewoon. Stel hem dus voor zijn auto toch te verkopen en vertel wat er allemaal nog wél kan, met een vrijwilligersmaatje bijvoorbeeld.

Yvonne van de Kamp, mantelzorgster

Autorijden staat voor vrijheid en zelfstandigheid, natuurlijk is het niet makkelijk dat op te moeten geven. Maar probeer het toch met uw vader te bespreken en zeg dat het door de dementie op den duur niet meer verantwoord is. Dat u dan voor hem gaat beslissen, ook al is hij het er niet mee eens. Vraag hem u te vertrouwen. En wanneer het zover is: probeer zijn gevoel van verlies en boosheid te benoemen en het de ruimte te geven. Benoem ook uw eigen gevoel. Het is erg moeilijk dergelijke grote, maar noodzakelijke beslissingen voor iemand te moeten nemen.

Els van der Veen, coördinator Netwerk Dementie Drenthe

Ik begrijp heel goed dat deze meneer zo lang mogelijk zelf wil rijden, maar het risico is te groot; hij wil zelf ook geen ongeluk veroorzaken, neem ik aan. Wellicht kan hier een keuring van-

uit het CBR uitkomst bieden. En mocht daaruit blijken dat het werkelijk niet meer gaat, dan kan iemand uit de buurt hem misschien af en toe meenemen voor een ritje naar het dorp. Dan komt er weer een nieuwe structuur in zijn leven.

Nico Köhler, ervaringsdeskundige (heeft corticobasale degeneratie)

Ik heb zelf een keer meegemaakt dat een meneer met dementie wilde blijven rijden en zijn vrouw bezorgd was om de veiligheid. Meneer stelde toen uit eigen beweging voor een onafhankelijke rijinstructeur met hem te laten meerijden. Als die zou zeggen dat het niet meer verantwoord was, was hij bereid te stoppen. De instructeur vond dat meneer nog goed reed en mevrouw legde zich – zoals ze eerder had beloofd – bij die beslissing neer. Hoewel ze dit lastig vond.

Cisca Zwiep, psycholoog

SAMENSTELLING FRANS HOOGEVEEN EN BERNADETTE WILLEMSE

Heeft u een dilemma en wilt u advies vragen aan het Denkbeeld-panel? Mail dan uw probleem (max 100 woorden) naar m.strauss@bsl.nl.